

[Hagen Hagensen]

I modsætning til hr. Torben Lund synes jeg nok, der kan være grund til ved et lovforslag som dette at undlade en egentlig høring hos så mange, som der nu kan være tale om, og det kunne blive ganske mange.

Forholdet er jo det, at her er der tale om, at man skal til at betale for en ydelse, man får, og når der skal spares penge – og det må vi jo erkende i de tider, vi er i, at det skal der – er der vel ikke noget underligt i, at man kommer til at se på forhold som disse.

Nu har en registreringsafgift af denne art også været kendt i årene forud. Da forenkledede man det så ved at slå det sammen med stempelmærkeordningen i stempeloven i visse forhold, og der kan være grund til at se på, om man kan finde en eller anden smidig form. Jeg forstår udmærket godt, at det er fremsat som et forslag, der går på afgifter, i stedet for som et forslag, der går på stempelafgift i sig selv, for det vil komme til at virke lidt ejendommeligt, hvis det skal slås sammen med stempelafgiften.

Men vi må se på forholdene, og jeg vil da ikke helt se væk fra, at man, fordi man skal have noget for noget, kunne se på, om man måske skulle af med en afgift for at få retten sikret eller beskyttet ved tinglysning, der måske endda var højere end det, der foreslås her, men at man så til gengæld opnåede, at man ikke skulle betale noget for at få slettet den ret, man har haft. Det er et forhold, vi for år tilbage har været inde på, og jeg tror, vi skal tage det op under udvalgsarbejdet for at tjene det praktiske retslivs tarv. Forholdet er det, at man i mange, mange tilfælde, når man har med tinglysningsforhold at gøre, finder ud af, at en ret, der har været lyst, aldrig er blevet afløst, for det har man simpelt hen undladt at gøre, og det endda nu, hvor det ikke koster penge at få den afløst.

Jeg tror, at man i mange, mange tilfælde, ikke mindst under de desværre mange tvangsauktioner, som vi stadig væk har, kommer ud for, at man skal rette henvendelse til en lang række mennesker, der ikke har nogen ret længere over en ejendom, men som faktisk bare står i tingbogen, fordi man ikke har fået afløst det pant, som de havde.

En anden ting, som vil være væsentlig for mig, er, om man kunne opnå – og det synes jeg er en afgift værd – at få en hurtigere ekspedition på tinglysningskontorerne. Det koster mange penge i disse år, hvor kurser

svinger og meget andet, undertiden at have den meget langstrakte ekspeditionstid, som en række tinglysningskontorer må have, og med de ressourcer, der gennem afgiften her bliver tilført, skulle der måske være håb om, at man kunne få en kortere ekspeditionstid.

Jeg synes som sagt, der er grund til at se nærmere på forslaget. Jeg har en række forhold, som jeg gerne vil have belyst i udvalget for at søge at gøre den ordning, som jeg erkender er enkel, endnu mere smidig, men jeg er enig i, at et udvalgsarbejde bør være af kort varighed. Vi skal se at få dette igennem, således at man også kan få den ressourceforøgelse, som retsvæsenet har behov for i videre omfang, og dertil har justitsministeren bidraget ved at fremsætte dette lovforslag.

Anders Poulsen (V):

Venstre finder det rigtigt, at der indføres den ligestilling mellem ekspeditioner på tinglysningskontorerne og udførelse af andre opgaver i øvrigt ved domstolene på det afgiftsmæssige område, som dette lovforslag lægger op til. Denne ligestilling er der jo ikke i øjeblikket. Nu koster disse tinglysningsekspeditioner nogle penge fra de offentlige kasser, og vi finder det rigtigt, at der økonomisk kompenseres for denne udgift på den måde, at der betales for de pågældende ydelser. Jeg vil også godt her ved første behandling udtrykke håbet om, at tilførselen af disse merbeløb kan medvirke til at nedsætte ekspeditionstiden på området. Venstre kan tilslutte sig det fremsatte forslag.

Inger Harms (SF):

Det her fremsatte lovforslag, L 28, om indførelse af en ordning med betaling for tinglysningsekspeditioner er jo ikke nogen ny opfindelse. Der blev fremsat forslag herom allerede i 1975, men dengang kunne forslaget ikke samle et flertal. At den borgerlige regering nu forsøger at få forslaget igennem, er meget forståeligt, da man har beregnet, at forslagets vedtagelse vil betyde en merindtægt til staten på 350-400 mill. kr. om året. Det er jo ikke et beløb, der er til at kimse ad. Jeg vil da heller ikke undlade at oplyse, at hvis jeg husker ret, var det netop de borgerlige, der var imod forslaget dengang, men det skal selvfølgelig ikke lægges dem til last nu.